

POLITISK ORIENTERING 20. april 2017:

Nordkorea, Syrien: Briterne vil have Trump i krig for at skabe splid med Rusland og Kina

Med formand Tom Gillesberg.

Lyd:

Ruslands udenrigsminister Lavrov: Rusland lytter til Trump, ikke McMaster

18. april, 2017 – Den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov vil hellere lytte til USA's præsident Trump end USA's nationale sikkerhedsrådgiver, Herbert McMaster. Under en fælles pressekonference med den singalesiske udenrigsminister, svarede Lavrov på et spørgsmål om McMasters udtalelse om, at tiden var inde til at have »barske diskussioner med Rusland« om dets skridt i Syrien. Lavrov svarede, at Rusland stoler på præsidentens ord, ikke hans rådgivers.

Ifølge udskriftet fra udenrigsministeriet sagde Lavrov: »Dette

er et komplekst spørgsmål. Jeg har intet ønske om at kommentere ubegrundede anklager imod Rusland. Først handlede de om Ukraine, og nu er fokus skiftet til Syrien. Jeg har set medierapporter om, at amerikanske eller britiske regeringsfolk siger, at de kunne samarbejde med Rusland, hvis det [artede sig] i Ukraine, og Syrien, og nu skal Koreahalvøen føjes til listen. Det ser ud, som om vi skal gøre noget for nogen på den Koreanske Halvø også, selv om vi ikke skabte det kaos, der hersker dér.

ISIS, og før det, al-Qaeda og Jabhat al-Nusra, er afkom af opportunistiske projekter, som involverede vore vestlige partnere, primært mange amerikanske administrationer, der begyndte med at støtte mujahedin i Afghanistan og rose dem som frihedskæmpere, og fortsatte denne politik i Irak og Libyen. Og nu, hvor disse lande er ødelagte, ser det ud til, at vi skal betale for konsekvenserne.

Det er ikke sådan, partnere handler. Denne fremgangsmåde er ikke acceptabel for os. Vi vil ikke lytte til, hvad præsident Trumps rådgiver har sagt, men derimod til, hvad præsident Trump selv har sagt, nemlig, at han er optimistisk, når det drejer sig om at forbedre relationerne med Rusland. Vi er rede til dette.«

Ruslands udenrigsminister Sergei Lavrov: Rusland lytter til præsident Trump, ikke hans rådgiver.

**Storbritannien forsøger
fortsat at få Trump**

i krig – selv en verdenskrig – for at sætte USA op imod Rusland og Kina

Leder fra LaRouche PAC, 19. april, 2017 – Den britiske udenrigsminister Boris Johnson opfordrede tirsdag til en fælles, amerikansk-britisk bombekampagne for at »hugge hovedet af Assads monsterregime« i Syrien. Johnsons interview med Londonavisen *Independant* kom tre dage efter, at Londonavisen *Times* den 19. april forudsagde et amerikansk angreb for fuld styrke med krydsermissiler mod Nordkorea; og det faldt sammen med Londonavisen *Guardians* rapport af i dag, den 19. april, der siger, at USA planlægger at skyde nordkoreanske missilprøveaffyringer ned.

Storbritanniens minister Johnson understregede nødvendigheden af at »hugge hovedet af monsteret«, selv, da den mulige erstatning af Assad gennem et islamistisk pro-terroristregime blev rejst.

Både *Times* og *Guardian* gjorde det klart, at de handlinger fra Trump-administrationens side, som de »forecastede«, sandsynligvis ville føre til angreb fra Nordkoreas side og til »ødelæggende konsekvenser for USA's allierede Sydkorea og Japan« og »kunne komme ud af kontrol« – dvs., kunne udløse en termonuklear verdenskrig.

Dette sker samtidig med, at regeringsfolk fra Trump-administrationen fortsat understreger »ikke-militære muligheder« og at »arbejde tæt sammen med Kina« for at fjerne truslen om krig på Koreahalvøen.

Dette er ikke det første forslag fra Boris Johnson side, om amerikansk-britisk bombning af Assads regering; dét fandt sted sidste september, og det britiske Underhus har nægtet at bemyndige det. Han hævder nu, at en sådan bemyndigelse ikke

ville være nødvendig. Johnson blev igen afvist af USA's udenrigsminister Rex Tillerson og de andre G7-medlemslande ved mødet i Rom, den 10. april. Han krævede her, at Tillerson tilsluttede sig hans trusler om at indføre nye sanktioner imod Rusland som straf for at støtte den syriske regering.

Men, den britiske regerings og de britiske mediers konstante forslag og »forecasts« af amerikansk-britiske krige for regimeskifte, der rammer Rusland og Kina, er rettet mod præsident Donald Trumps potentielle nye samarbejdsrelationer med disse to afgørende nationer. På samme måde, som britisk efterretning har overvåget Trumps team i to år og lanceret de »russiske skandaler« i et forsøg på at tvinge ham bort fra embedet, således forsøger Det britiske Kongerige også at ødelægge enhver mulighed for, at Trump vil samarbejde med Rusland og Kina om sikkerhed og økonomisk udvikling.

Dette er et kup imod præsident Trump, og briterne vil endda løbe risikoen for en verdenskrig for at ødelægge hans politik for det »Amerikanske System«. Det må stoppes.

Foto: Udenrigsminister Boris Johnson taler i Chatham House i London, 2. december, 2016. [flickr/gov.uk/CC BY 2.0]

NYHEDSORIENTERING, APRIL 2017: VI MÅ BRYDE TRUMP OG VERDEN FRI AF BRITERNES LØGNE!

Denne nyhedsorientering er en redigeret udgave af en briefing, Schiller Instituttets danske formand Tom Gillesberg gav den

10. april om situationen, vi står i efter det dramatiske kursskifte den 6. april, hvor Donald Trump blev overtalt til at sende Tomahawk-missiler imod en syrisk luftbase. Talen kan ses og høres på www.schillerinstitut.dk. Udover at sabotere et samarbejde mellem USA og Rusland bliver angrebet på Syrien også brugt til at tale en militærkonfrontation mellem USA og Nordkorea op. Hvis Trump skulle lade sig besnakke til noget så tåbeligt, vil det få endnu mere katastrofale konsekvenser (se side 3). Som en modpol til dette britisk anførte pres for konfrontation og krig afholdt Schiller Instituttet, bl.a. sammen med kinesiske og russiske repræsentanter, en konference i New York den 13.-14. april, der præsenterede det utroligt store potentiale Kinas Bælt- og Vej-Initiativ udgør, særligt hvis USA og Europa ville gå med (se midtersiderne).

Download (PDF, Unknown)

Det forenede Kongeriges statsanklager forsøger at blokere for domfældelse mod Blair for krigsforbrydelser

17. april, 2017 – Den kendsgerning, at »aggressionskrig« ikke er en forbrydelse under britisk lov, samt risikoen for afsløring af »Statshemmeligheder«, bruges i et forsøg på at beskytte tidligere premierminister Tony Blair, Jack Straw og Lord Goldsmith mod retsforfølgelse for krigsforbrydelser i

Irakkrigen i 2003, i en sag, der er anlagt mod disse krigsforbrydere af ofre for Irakkrigen, rapporterede *The Guardian* i går.

Baseret på Chilcot-kommissionens fældende rapport i juli 2016, står Blair nu over for nye, private sagsanlæg for Irakkrigen, der søger at få Blair dømt for den forbrydelse at lyve om Saddam Husseins angivelige masseødelæggelsesvåben, og for at lancere en aggressionskrig.

Sagen er blevet afvist med den afgørelse, at Blair er immun over for retsforfølgelse, med det formål at beskytte statshemmeligheder.

Men denne afgørelse bliver nu anket. Nu går Dronningens advokat (Storbritanniens statsanklager) Jeremy Wright ind i sagen, hvor han fremfører, at ikke alene må Blair gives immunitet, men at, til trods for, at aggressionskrige er en forbrydelse under Folkeretten, så er de lovlige under britisk lov!

En moderne demonstration af Friedrich Schillers »Ibykus-princip« har imidlertid leveret visse afgørende beviser: I sit memo fra 2003 om lovligheden af Irakkrigen syntes daværende statsanklager Lord Goldsmith at give medhold til hovedpointen hos dem, der søger hans (og Blairs) retsforfølgelse: Goldsmith skrev, »Aggression er en forbrydelse under den sædvanlige Folkeret, der automatisk danner en del af den nationale lov«.

Advokat for sagsøgerne Imran Khan sagde til *The Guardian* den 16. april, at min klient »er forvirret over, hvordan det kan være, at, på trods af Chilcot-rapporten, der gør det ganske klart, at krigen var ulovlig, gøres der nu forsøg på at forhindre, at de ansvarlige stilles for en domstol, for slet ikke at tale om, at de bliver retsforfulgt for, hvad de har gjort. Alle, inklusive statsanklageren [Goldsmith], bør hilse dette sagsanlæg velkomment. Det er en mulighed for mange millioner mennesker for at få juridisk retfærdighed for noget,

der forårsagede umålelige skader, ikke alene for det irakiske folk, men for alle dem, der blev berørt af disse begivenheder i hele verden«.

Foto: Jeremy Wright, UK's statsanklager.

Rusland kræver svar fra briterne om kemisk prøve fra Idlib – taget af briterne alene!

17. april, 2017 – Den russiske udenrigsminister talte i dag offentligt imod UK's FN-ambassadør Matthew Rycrofts erklæring i FN's Sikkerhedsråd om, at prøver fra det angivelige kemiske angreb i Syriens Idlib-provins den 4. april, var sarin.

Lavrov sagde: »Der er et interessant sammenfald – briterne leder missionen for at finde fakta, de har ikke fortalt nogen, hvad denne mission foretager sig, men efterforskerne fra UK har allerede undersøgt prøverne. Jeg tror, vi skal indgive en anmodning om at se, hvad der sker i dag«, sagde Lavrov under en pressekonference.

Lavrov påpegede også, at to af afdelingerne, der finder fakta, af Organisationen for forbud mod kemiske våben (OPCW), ledes af statsborgere fra UK, hvilket »i realiteten ikke overholder principperne for internationale organisationer, der forudser, at alle organisationernes struktur skal være så afbalanceret som muligt«.

»Vi vil ikke lade bestræbelser, der er gjort for den politiske

afgørelse af den Syriske Arabiske Republik, blive undermineret«, insisterede Lavrov.

Foto: Ruslands udenrigsminister Sergei Lavrov.

»Samarbejde mellem Kina og USA om Bælt & Vej-Initiativet«.

Hovedtale af Helga Zepp-LaRouche, 13.-14. april

Folk tager fuldstændig fejl, når de tror, at Det britiske Imperium ikke længere eksisterer. Der skete det, at, efter Sovjetunionens kollaps, gik Storbritannien og de noekonservative i USA i gang med bestræbelser på at etablere en unipolær verden. Man kan også sige, at det er det samme som globalisering: det er et forsøg på at etablere et verdensimperium, baseret på den angloamerikanske relation; for tidligt erklærede Fukuyama historiens slutning, dvs., at hele verden ville blive forvandlet til demokratiske stater, og de opfandt sådanne ting som »retten til at beskytte« (eller ansvaret for at beskytte, R2P, -red.), »humanitær intervention«, »regimeskifte«; 'farvet revolution' imod enhver regering, der ikke ville underkaste sig. ...

Download (PDF, Unknown)

Luk det Britiske System ned for at stoppe krigspartiet!

Leder fra LaRouche PAC, 16. april, 2017 – Flertallet af verdens nationer og folk befinder sig i en tilstand af chok, og frygt, over, at præsident Trumps nylige 180 graders kovending – fra hans afvisning af regimeskifte og en forpligtelse til at arbejde sammen med Rusland og Kina for fred og udvikling, og til et kriminelt og uberettiget militærangreb mod Syrien og en trussel om et førsteangreb mod Nordkorea – kunne fremprovokere en global atomkrig praktisk talt hvornår, det skal være. Denne frygt er fuldt ud berettiget, men for at forhindre en sådan eksistentiel katastrofe for menneskeheden, må de langt om længe komme overens med den kendsgerning, som Lyndon LaRouche længe har identificeret, at kilden til denne krise er Det britiske Imperium og Det britiske System.

Ikke alene pralede Londonavisen *Guardian* den 13. april med, at Storbritanniens GCHQ (UK's modsvar til NSA) som de første adviserede amerikansk efterretning om de såkaldte mistænkelige kontakter mellem personel fra Trumps kampagne og russere, som dømtes til at være »mistænkte efterretningsagenter« – som om kontakt med russere var noget dårligt. De klagede også åbenlyst over, at USA ved lov var forhindret i at udspionere sine egne borgere – så briterne måtte gøre det for dem.

Via deres indflydelse over politiske netværk og medienetværk i USA, og deres primære aktiv, George Soros, brugte briterne et komplet forfalsket dossier, fabrikeret af »tidligere« MI6-agent, Christopher Steele, til at skabe en bevægelse for en 'farvet revolution' imod Trump-præsidentskabet, over angivelige bånd til russerne.

Ved dernæst at bruge falske efterretningsrapporter fra deres terroristtilknyttede Hvide Hjelme-aktiver i Syrien, omgav briterne dernæst Trump med den løgn, at den syriske regering havde brugt kemiske våben imod sin egen befolkning – en absurditet, eftersom det ikke tjente noget militært formål, og den syriske regering allerede var i færd med at vinde krigen mod ISIS og al-Qaeda-terrorister, med russisk hjælp. Husk, at det var Tony Blair, der leverede de falske efterretninger om, at Saddam Hussein havde masseødelæggelsesvåben og således trak G.W. Bush ind i krigen med Irak – som udløste det nuværende terrorhelvede og masseflygtninge over Middelhavet.

Denne britiske medskyldighed blev offentliggjort den 12. april i FN's Sikkerhedsråd, da den russiske viceudsending til Sikkerhedsrådet, Vladimir Safronkov, vendte sig direkte mod den britiske FN-ambassadør, Matthew Rycroft, som netop havde fordømt Rusland for at støtte Bashar al-Assad i Syrien (og som tidligere havde været en af Tony Blairs assistenter, da briterne lancerede den kriminelle krig mod Irak). Safronkov identificerede korrekt det britiske motiv for deres løgne og krigsmageri: »I er bange for, at vi kunne samarbejde med USA. Det er, hvad I ligger søvnløse over om natten.«

Dette er præcist briternes formål. Briterne har brugt USA som deres dumme kæmpe til at udkæmpe deres kolonikrige, lige siden mordet på John F. Kennedy – fra Vietnam til Irak til Libyen og Syrien, og nu, måske Nordkorea, hvilket ville bringe hele Asien, og verden, ind i et atomart holocaust. Briterne er villige til at risikere en global atomkrig for at forhindre USA i at bryde imperieopdelingen af verden i Øst og Vest i gensidig konflikt, i at forene hele verden bag gensidig fred og udvikling, og i at gøre en ende på imperium, én gang for alle.

LaRouche-bevægelsen og Schiller Instituttet demonstrerede vejen ud af denne katastrofe i Manhattan, den 13.-14. april, med en konference, der havde titlen, »Amerikansk-kinesisk samarbejde om Bælt & Vej-initiativet, og overensstemmende

ideer i kinesisk og vestlig filosofi«. Førende kinesiske og russiske diplomater og erhvervs- og andre ledere talte på konferencen og fremlagde det presserende nødvendige i, at præsident Trump går sammen med Kina og Rusland i de Nye Silkevejs-projekter, som nu bringer win-win-udvikling, snarere end krig, til alle dele af verden. Helga Zepp-LaRouche, Schiller Instituttets grundlægger, talte både om, at det hastede med dette samarbejde som den nødvendige politik for at afværge krig, men også om nødvendigheden af at bringe alle storslåede nationers kulturelle traditioner – og især traditionerne i Kinas Konfucius-kultur og Vestens Renæssancekultur – ind i en harmoni, som grundlaget for at imødekomme menneskehedens fælles mål.

Dette kræver, langt om længe, fuldførelsen af den Amerikanske Revolution imod det Britiske Imperiesystem, hvor dette onde system knuses i USA, og i hele verden, nu, før det lykkes dem at lancere en krig, som ville betyde den omgående afslutning af civilisationen, som vi kender den.

Enhver borger, enhver nation, må handle på baggrund af deres sande menneskelighed på dette, civilisationens krisetidspunkt, og gå sammen med LaRouche-bevægelsen og andre ligesindede borgere i verden, for at knuse det britiske system og virkeliggøre et nyt paradigme, der repræsenteres af den Nye Silkevejsproces for fred gennem udvikling.

Foto: MOAB: Massive Ordnance Air Blast bomb.

Det er Londons nye

provokationer, der truer med Verdenskrig

Sekundær leder fra LaRouche PAC, 16. april, 2017 – Igen i dag, som en blasfemisk handling på Påskedag, forsøgte Londons imperiemedier at provokere Trump-administrationen til at gå i krig ved at citere personer fra det britiske establishment, der hævder, at de kender, og endda kontrollerer, amerikanske krigsplaner.

Siden britisk efterretning først forsøgte at lancere »Trump-Rusland«-skandaler i amerikansk politik for næsten to år siden, har dette været britisk imperiestrategi: Forhindr samarbejde mellem et Trump-ledet USA og Kina og Rusland, om et nyt paradigme for økonomisk udvikling og sikkerhed. Kast i stedet Amerika ud i nye krigskatastrofer.

Det amerikanske folk, og andre nationers folk, må afvise og besejre disse britiske ansporinger til krig – med en trussel om termonuklear verdenskrig – og vælge dette nye paradigme.

Dagens *Sunday Times* hævdede, i en åbenlys opfordring til regulær krig på den Koreanske Halvø, at »man havde fortalt briterne«, at Trump-administrationen stod for at angribe mål over hele Nordkorea for at eliminere Nordkoreas atomvåbenprogram. »Donald Trumps nærmeste militære rådgivere har fortalt Storbritannien, at Amerika har ildkraften til at neutralisere regimets atominfrastruktur – og måske snart ville lancere et førsteangreb for at gøre det. I det, som vil blive set som et forsøg på at lægge pres på Kina – sagde højtplacerede kilder, at USA kunne 'totalt destruere' hovedmålene ved anvendelse af konventionelle våben.

»'De vil gøre, hvad der skal til', sagde en højtplaceret, britisk kilde. 'Intet er udelukket. De mener, de har, hvad der skal til, for at udse målene og totalt ødelægge dem. De er

overbeviste om, at de ved, hvor alting befinder sig og kan ramme det effektivt.' En militær kilde, der talte med [nationale sikkerhedsrådgiver general H.R.] McMaster i denne måned, sagde, han var klar over, at ethvert sådant forsøg ville få en meget høj pris, fordi det sandsynligvis ville fremprovokere missilangreb mod Sydkorea.

En højtplaceret [britisk!] regeringskilde sagde: 'De er ved at komme til et punkt, hvor de mener, de må ødelægge faciliteterne forebyggende ... De er meget nærmere ved at gribe til militær handling'.«

Idet de gjorde sig alle anstrengelser for at hævde, at et amerikansk angreb mod Nordkorea – og en nordkoreansk krig mod Sydkorea – er umiddelbart forestående, citerede *Sunday Times* også den tidligere britiske forsvarsminister og udenrigsminister Malcolm Rifkind, der frimodigt, uden nogen beviser, hævdede, at USA udførte et cyberkrigsangreb mod Nordkoreas forsøg på at gennemføre en prøveaffyring af et missil lørdag aften. »Der er en meget stærk overbevisning om, at USA gennem cyber-fremgangsmåder ved flere lejligheder har haft held til at afbryde disse prøveaffyringer og få dem til at mislykkes', sagde Sir Malcolm Rifkind, den tidligere udenrigs- og forsvarsminister, til BBC.«

Og igen, på Påskedag, hylkede udenrigsminister Boris Johnson på BBC det amerikanske angreb med krydsermissiler mod Syrien og krævede en fælles, amerikansk-britisk militærintervention i Syrien for at fjerne den syriske præsident Bashar al-Assad.

Men, på Twitter sagde præsident Trump den 15. april, »Tingene vil udvikle sig fint mellem USA og Rusland. Der kommer en varig fred.« De britiske, barbariske krigshyl havde ingen relation til Trumps rådgiver McMasters faktiske udtalelser på nationalt Tv søndag.

Alt det, som briterne kræver, er det modsatte af præsident Trumps kampagne for det »Amerikanske Økonomiske System«, som

afviste krige for regimeskifte. London er ude på at ødelægge hans præsidentskab gennem »tilbagetræden, rigsretssag eller mord«, som *Spectator* forudsagde.

»Det, der er galt med Trump-administrationen, er Det britiske Imperium!«, sagde Helga Zepp-LaRouche søndag, samtidig med, at styrker fra LaRouche-bevægelsen nu mobiliserer amerikanere for at besejre dette imperiums provokationer. Hun havde netop holdt hovedtalen på en stor, todages konference i New York City om Kinas Bælt & Vej-initiativ og det nye paradigme for udvikling, som samlede betydningsfulde repræsentanter for Kina og Rusland og ingeniører og videnskabsfolk, for at tale til det amerikanske folk om samarbejde om det nye paradigme.

Foto: House of Parliament, UK.

Skræk og Rædsel: Dette er MOAB's budskab

14. april, 2017 – Det amerikanske luftvåben kastede en af sine 'Massive Ordnance Air Blast' (MOAB) bomber i Afghanistan i går. Med kælenavnet »Alle bombers Moder« er det den største ikke-atomare enhed, der nogen sinde er udløst i kamp. Det Afghanske Forsvarsministerium sagde her til morgen, at 36 ISIS-kæmpere blev dræbt i eksplosionen, der ramt et netværk af huler og tunneller i Achin-distriktet, i provinsen Nangarhar nær den pakistanske grænse. Afghanske regeringsfolk hævdede ligeledes, at ingen civile blev dræbt, selv om begge påstande fortsat er ubekræftet.

Tidligere præsident Hamid Karzai ser imidlertid anderledes på tingene.

»Dette er ikke en krig mod terror, men det umenneskelige og særdeles brutale misbrug af vort land som prøveområde for nye og farlige våben«, skrev han på Twitter.

General John Nicholson, øverstbefalende for de amerikanske styrker i Afghanistan, hævdede, at beslutningen om at kaste MOAB var helt taktisk.

»Dette var første gang, vi stødte på en større forhindring mod vores fremskridt«, sagde han om en fælles, afghansk-amerikansk operation, der er gået efter Islamisk Stat siden marts måned, rapporterede Reuters. »Det var det rigtige tidspunkt at bruge det taktisk imod det rigtige mål på slagmarken.« Afghanske og amerikanske styrker var til stede ved åstedet for angrebet og rapporterede, at »våbnet opnåede det tilsigtede formål«, sagde Nicholson.

Bortset fra den taktiske virkning, så kunne en overordnet virkning af brugen af MOAB være overskrifterne, som det skabte i hele verden, især, fordi det sker én uge efter det amerikanske missilangreb mod Syrien og samme dag, som der i Washington fremkom rygter om et forestående førsteangreb mod Nordkorea.

Assad og Lavrov: Hændelsen med 'kemiske våben' var iscenesat som en indsats for regimeskifte

14. april, 2017 – I et 40 minutter langt interview med Agence France Presse, sit første interview, siden hændelsen med

'kemiske våben' den 4. april, benægtede den syriske præsident Bashar al-Assad kategorisk, at Syrien havde udført angrebet.

»Det er 100 % sikkert for os, at det var fabrikeret«, udtalte han. Alle de såkaldte »beviser«, der er blevet fremlagt, inklusive videoer af døende børn, er falske. »Vi ved ikke, om disse døde børn blev dræbt i Khan Sheikhoun. Var de overhovedet døde?« Assad tilføjede: »Det er vores indtryk, at Vesten, hovedsageligt USA, er hånd i handske med terroristerne. De fabrikerede hele historien for at få et påskud til angrebet.« Han opfordrede stærkt til, at man gennemførte en upartisk, international efterforskning og advarede: »Vi kan kun tillade en efterforskning, når den er upartisk, og når vi sikrer, at fordomsfri lande vil deltage i denne delegation for at sikre, at de ikke bruger det til politiske formål.«

Den amerikanske statsmand Lyndon LaRouche var enig i, at Assads vurdering er »meget sandsynlig«.

Den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov holdt ligeledes en pressekonference efter et møde med sine syriske og iranske modparter i dag.

»Der er voksende beviser for, at dette [det amerikanske angreb] var iscenesat«, udtalte han. »Der er for meget, der ikke stemmer, for mange uoverensstemmelser i versionen til at retfærdiggøre den aggressive handling den 7. april. Lavrov sagde, at dette var et forsøg på regimeskifte i Syrien og rapporterede, at, siden Rusland fremlagde beviser over for OPCW (Organisationen for forbud mod kemiske våben) om, at anti-Assad-oppositionen i Syrien havde brugt kemiske våben i Aleppo, »er der ikke modtaget nogen reaktion fra [OPCW] sekretariatet«.

En dag tidligere, efter et møde med Syriens udenrigsminister, havde Lavrov udtalt: »Jeg vil gerne understrege det amerikanske missilangreb mod Shayrat-flyvebasens ekstremt

provokerende rolle. Den amerikanske udenrigsminister og jeg selv gennemdrøftede situationen grundigt, og vi var enige i, at dette ikke skulle ske igen.«

Lavrov tilføjede skarpt, at der var opnået fremskridt mht. en forhandlet løsning i Astana-regi, men »dette fremskridt behager ikke alle. Det er principielt vigtigt ikke at bukke under for provokationer, midt i det hysteri, der er udløst i Vesten, og ikke give det lov til at ødelægge indsatsen inden for rammerne af Astana-processen og Genève-processen.«

Foto: Assad-interviewet med Agence France Presse: 'Det er 100 % sikkert for os, at det var fabrikeret'.

Endnu ingen bekræftelse af amerikansk luftangreb mod ISIS-depot med kemiske våben nær Dier ez-Zur i Syrien

13. april, 2017 – Den Syriske Arabiske Hærs (SAA) generalkommando har udsendt en erklæring tidligere i dag, som hævder, at den amerikanskledede koalition bombede et ISIS-depot med kemiske våben nær Dier ez-Zur i det østlige Syrien, sent onsdag (12. april) eftermiddag, som udløste en brand og forårsagede giftig røg, der dræbte hundreder af mennesker. Dette afvises af det amerikanske militær, men det bliver heller ikke bekræftet af russerne.

Ifølge erklæringen fra SAA, rapporterer det syriske nyhedsagentur, SANA, angreb fly fra den amerikanskledede koalition en ISIS-stilling nær landsbyen Hatla, øst for Dier

ez-Zur, og som »forårsagede en hvid sky, der hurtigt blev gul som følge af eksplosionen i et enormt depot, der omfatter en stor mængde giftige materialer. Generalkommandoen sagde, at der udbrød brand som følge af angrebet, der fortsatte frem til kl. 22:30, alt imens hundreder af mennesker blev dræbt, inklusive mange civile, pga. kvælning, forårsaget af inhalering af de giftige materialer«. SAA-kommandoen hævdede yderligere, at denne hændelse beviser, at, koordineret med lande, der støtter dem, besidder terroristerne i Syrien kemiske våben og, koordineret med lande, der støtter dem, bruger de dem som påskud til at anklage den syriske regering for at bruge kemiske våben.

Talsmand for det Russiske Forsvarsministerium, generalmajor Igor Konashenkov, sagde i dag til reportere, at Forsvarsministeriet ikke havde nogen information om denne hændelse. »Det Russiske Forsvarsministerium havde ingen information, der kan bekræfte rapporter om tab af menneskeliv og graden af ødelæggelse, som følge af bombardement fra fly fra den internationale koalition i området omkring Dier ez-Zur«, sagde han og tilføjede, at der var sendt droner af sted til området for at overvåge situationen.

Det amerikanske militær afviser blankt, at det udfører luftangreb i området ved Dier ez-Zur. »Den syriske påstand er ukorrekt og er sandsynligvis bevidst misinformation«, sagde talsmand for det amerikanske militær, oberst John Dorrian, til Reuters i en e-mail.

Foto: US Air Force F-15E Strike Eagles er designet til at udføre luftangreb i Syrien og Irak.

Sergei Lavrov og andre russere kommenterer Rex Tillersons møder med Lavrov og Putin

13. april, 2017 – I kølvandet på forhandlingerne mellem USA's udenrigsminister Rex Tillerson, Ruslands udenrigsminister Sergei Lavrov og den russiske præsident Vladimir Putin, giver russiske læsere udtryk for optimisme mht. de russisk-amerikanske relationer.

Torsdag sagde Lavrov: »Jeg kan godt lide den måde, vi holdt et møde på i går. Først og fremmest fandt der en vigtig samtale sted med præsident Vladimir Putin før mødet, og den varede i næsten to timer.«

»Der fandt også samtaler sted inden vort møde i Kreml«, sagde Lavrov. »Efter pressekonferencen havde vi en uformel samtale i omkring en times tid, om de fremvoksende muligheder.

Det kan tage lidt tid, før resultaterne af forhandlingerne manifesterer sig«, sagde Lavrov. »Vi aftalte i det mindste at oprette dag-til-dag online dialog omkring flere betydningsfulde spørgsmål, inklusive en fortegnelse over de problemer, der blev skabt af den foregående administration i de bilaterale relationer, såvel som også mekanismer omkring anliggender, der relaterer til implementeringen af de aftaler, vi har i den militærpolitiske sfære, og de mekanismer, der forventes at mindske uoverensstemmelser eller forbedre forståelsen af hinandens holdninger mht. diverse regionale kriser, og først og fremmest afgørelsen i Syrien.

Aftalerne blev overordnet indgået, og vi vil nu påbegynde en praktisk implementering af lancering af forhandlingsmekanismer af denne art«, sagde han. »Dette er meget vigtigt, for det er

altid bedre at tale ansigt til ansigt, i stedet for at komme med højlydte erklæringer over en mikrofon, hvor man fortæller hinanden, hvad man mener om sin modstander, uden at se dem i øjnene.

«Dette er derfor ikke nogen hurtig proces, men i det mindste, hvis alt, vi har aftalt mht. denne metode, ville blive en realitet – ville det være en fordel», sagde Lavrov.

Lavrov sagde, Tillerson ikke var indstillet på at acceptere Ruslands forslag om at etablere en særlig gruppe, der skal efterforske det angivelige kemiske angreb i Khan Shaykun, Syrien.

Formanden for det Russiske Føderationsråds (parlamentets overhus) Komite for Internationale Anliggender, Konstantin Kosachov, skrev på sin Facebook-side: »Det første indtryk er ganske positivt. Der kom ikke noget gennembrud, og ingen forventede det. De to sider var imidlertid i stand til at undgå fristelsen med for høje forventninger, og de beskedne resultater af mødet er stadig positive«, inklusive en forpligtelse fra begge sider til at opretholde dialogen gennem at »institutionalisere den i regi af særlige repræsentanter«. Han sagde, at, takket være forhandlingerne, »har de to sider nu en bedre forståelse af de mulige og umulige begrænsninger i udsigterne for bilaterale relationer og i fortolkningen af internationale problemer«. Efter hans mening, »så kom amerikanerne tydeligvis ikke med nogle absurde forslag, i stil med at udveksle (den syriske præsident Bashar al-Assad) for et medlemskab i G7, Ukraine for Syrien osv., og heller ikke kun med moraliseringen og ultimatummer. I modsat fald ville mødet med (den russiske præsident Vladimir Putin) ikke have fundet sted, eftersom at spille tiden med tomme ord ikke er hans stil«, understregede han.

Kosachov udtrykte, at han var sikker på, at Rusland »utvetydigt havde bekræftet sin villighed til at genoprette samarbejde, under forudsætning af, at de to sider kunne blive

fri for den berygtede amerikanske læremesterfacon og arrogance«.

»Hvorom alting er, så synes ingen af parterne at ønske yderligere at forværre situationen, og alle mener, at det ikke er håbløst«, sagde senatoren. »Jeg har mistanke om, at, som det sædvanligvis er tilfældet, så fortalte de to ministre langt fra det hele under deres pressekonference, og at den amerikanske udenrigsminister medbringer en hel del spørgsmål, til drøftelse med hans præsident«, bemærkede Kosachov.

TASS citerer ligeledes medlem af Dumaen, Vyacheslav Nikonov, en ekspert i udenrigspolitik, som sagde, at, efter hans mening, »er det vigtigste, at forhandlingerne fandt sted, at der er kommet gang i en dialog. Tillersons møde med Putin viser, at denne dialog giver mening«.

»Det (forhandlingerne mellem Lavrov og Tillerson) var begyndelsen til den russisk-amerikanske dialog – seriøs og substantiel – om alle spørgsmål, inklusive på topplan«, understregede politikerens.

TASS rapporterer, at præsident Donald Trump, under en fælles pressekonference med NATO's generalsekretær Jens Stoltenberg i Det Hvide Hus, sagde, at den amerikanske udenrigsminister Rex Tillerson afholdt »meget succesrige« forhandlinger i Moskva. »Jeg mener, han havde et meget succesfuldt møde«, sagde Trump, og at »baseret på alt det, jeg hører, så gik det ret godt, måske bedre en forventet«.

Foto: Mødet mellem Tillerson (venstre) og Lavrov (2 fra højre) i Moskva.

Der ses fremskridt i USA's udenrigsminister Tillersons forhandlinger med Ruslands udenrigsminister Lavrov og præsident Putin

12. april, 2017 – »Vi forstår hinanden bedre efter forhandlingerne i dag«, lød den russiske udenrigsminister Sergei Lavrovs kommentar efter mødet i dag med USA's udenrigsminister Rex Tillerson, der også havde et to timer langt møde med præsident Vladimir Putin. Tillerson beskrev sidstnævnte møde som »produktivt«, og iflg. flere rapporter i medierne, rejste Putin spørgsmålet om at genetablere Memorandaet for dekonfliktion, som Rusland annullerede efter USA's missilangreb den 6. april mod Shayrat-flyvebasen i Syrien.

Alt imens de sædvanlige mistænkte i de løgnagtige mainstream-medier insisterer på, at møderne var fulde af spændinger, »frysende«, uvenlige osv., så indikerer erklæringerne fra begge mænd, såvel som også rapporten om mødet med Putin, at der fandt noget mere substantielt sted – der går i den rigtige retning, om end med små skridt. Syrien var helt klart et væsentligt stridens æble: Tillerson insisterede, at Bashar al-Assad var skyldig i at udføre et angreb med kemiske våben mod sin befolkning og hævdede, at beviserne var »endegyldige«, og at Assad ikke kan have nogen rolle i Syriens fremtid. Lavrov, rapporterer Sputnik, insisterede, at Washington ikke har leveret noget »bevis« for al-Assads angiveligt angreb med kemiske våben i Idlib den 4. april og understregede, at der må være en »formodning om uskyld«, indtil en fuld undersøgelse bliver gennemført.

Men i offentlige bemærkninger, efter at have påpeget, at »der består et lavt niveau af tillid mellem vore to lande«, tilføjede Tillerson, at »verdens to førende atommagter ikke kan have denne form for relation ... Vi må forsøge at gøre en ende på denne støtte degradering«. Moskva og Washington, fortsatte han, bør afslutte »øje-for-øje«-strategier, der kan fremprovokere spændinger. Til dette formål aftalte de at etablere en arbejdsgruppe for at adressere løsningen af problemer på et lavere niveau. Lavrov udtrykte håbet om, at den bilaterale, præsidentielle kommission, som »Obama begravede«, kunne etableres.

Lavrov bemærkede ligeledes under deres fælles pressekonference, at USA og Moskva »ikke står milevidt fra hinanden« mht. mange hovedspørgsmål. Men, understregede han, »vi må lære lektionerne af fortiden – i modsat fald kan vi ikke lykkes i nutiden«. Han berettede dernæst historien om NATO's mange interventioner under sin besættelse af at fjerne »totalitære« ledere og nævnte tilfældene med det tidligere Jugoslavien, Libyen, såvel som også den katastrofe, som Obama skabte i Sudan og Sydsudan. »Vi har set alt dette før«, sagde han, og det ender ikke godt.

Ifølge Fox News er de to regeringer blevet enige om at få en seriøs FN-efterforskning af hændelsen i Idlib den 4. april, og mht. anklager mod Rusland om, at det skulle have været »medskyldigt« i det kemiske angreb i Idlib den 4. april, sagde Tillerson, at USA ikke har grund til at tro, at Moskva assisterede eller tilskyndede til dette angreb.

<https://www.youtube.com/watch?v=yVsTCEy1I0I>

Putin interviewet af Mir Tv-kanal aftenen før sit officielle besøg i Kirgisistan

12. april, 2017 – Den 11. april, aftenen før sit officielle besøg til Kirgisistan, gav den russiske præsident Vladimir Putin et interview til Mir Tv- og Radiokanal, som vil gå i luften i aften, den 12. april. Pointen kom til slut, hvor Putin sagde, at relationer »sandsynligvis er forværret« til et punkt, værre end selv under Obama. Kreml oversatte udskriftet og lagde det ud på sin webside: <http://en.kremlin.ru/events/president/news/54271>

I betragtning af, at 2017 er 25 års jubilæet for grundlæggelsen af Organisationen for Fælles Sikkerhedstraktat (CSTO), og at Putin rejser til en medlemsstat, handler meget af interviewet om Samfundet af Uafhængige Stater (CIS) og spørgsmålet om sikkerhed, og Putin kommer med nogle stærke udtalelser med relation til USA's angreb mod Syrien, og nogle med relation til NATO.

På flere punkter erklærer Putin meget klart, hvad de alvorligste trusler, der konfronterer CIS generelt, og Rusland i særdeleshed, er.

Som svar på et spørgsmål om de alvorligste trusler sagde Putin: »Først på listen står terrorisme og ekstremisme af enhver art. Jeg vil inkludere narkohandel og forbrydelser over grænserne, og vi må ikke glemme de mere globale trusler, naturligvis. Vi kender de forskellige teorier, der afprøves i hele verden og forårsager alvorlig destabilisering i de berørte områder. Vi kan selvfølgelig ikke tillade, at sådanne ting finder sted i vores område, og vi vil træffe de fornødne

forholdsregler i selve Rusland, samt støtte vore partnere i CSTO.«

Med hensyn til kampen imod Islamisk Stat (ISIS) sagde han: »Vort (militære) kontingent i Syrien forfølger præcis dette mål. Vort tjenstgørende mandskab bekæmper terrorister på fremmed jord, ikke russisk jord, for netop at sikre, at ingen af dem vender tilbage hertil. Når dette en gang imellem sker, er det yderligere bevis på, at vi traf det rette valg, og at vi må gøre alt, vi kan, for at mindske enhver mulig tilbagevenden ...«

Da Putin blev bedt om at sammenligne CSTO med NATO, svarede Putin: »NATO blev oprettet under den Kolde Krig, i en tid med konfrontation mellem to blokke. I dag har tingene ændret sig ... NATO bærer imidlertid stadig modermærkerne fra den æra, der gav anledning til organisationens fødsel, og den lever fortsat i et paradigme med blokbaseret konfrontation. Det er en højst ideologisk organisation, på trods af de diverse udtalelser om behovet for forandring under de nuværende omstændigheder. Vi har hørt mange sådanne erklæringer, men vi ser ingen reel transformation.«

»Vi var alle vidne til USA's nylige luftangreb mod Syrien. Hvordan reagerede Amerikas NATO-allierede? De nikkede alle sammen i føjelig enighed, uden overhovedet at gøre sig den ulejlighed at analysere, hvad det var, der faktisk var ved at ske. Hvor er beviset for, at de syriske regeringsstyrker brugte kemiske våben? Der er ingen beviser. Men der har imidlertid fundet en overtrædelse af folkeretten sted. Dette er en klar og indlysende kendsgerning. Et luftangreb er blevet udført imod en suveræn stat uden godkendelse fra FN's Sikkerhedsråd. Men, på trods af denne åbenlyse overtrædelse af folkeretten, så nikker de bare alle sammen til enighed og giver deres støtte ... Det samme skete tilbage i 2003, da man bryggede et påskud sammen for at retfærdiggøre afsendelsen af tropper til Irak. Som resultat blev landet ødelagt, og det var efter dette, at vi så en hastig fremvækst af diverse

terroristorganisationer og grupper, fremvæksten af ISIS og andre organisationer. Dette ved alle, men nu begår de igen de samme fejltagelser. Det er sådan, NATO fungerer. CSTO fungerer anderledes.«

Han sagde, at CSTO i modsætning hertil (til NATO) blev skabt for at tage sig af aktuelle sikkerhedsspørgsmål, især terrorisme, narkohandel, destabiliseringer. Men, fortsatte han, »vi kan samtidig ikke ignorere de globale spørgsmål, der skaber en trussel for hele verden. Vi har gentaget erklæret vores modstand mod deployeringen af missilforsvarssystemer, deployeringen af våben i rummet, og så fremdeles«.

Med hensyn til USA's bombning i Syrien sagde Putin, »hændelsen må grundigt efterforskes. Der er ingen anden mulighed. Og det er præcist, hvad vi har foreslået, må finde sted«.

»Desuden ved alle udmærket, at et stort projekt blev fuldført, på initiativ af Rusland og USA, for at tilintetgøre de kemiske våben, der var i de syriske myndigheders besiddelse. De har udført deres del af arbejdet; de har implementeret alle deres forpligtelser, så vidt vi ved. Dette har en FN-specialenhed bekræftet. Men, hvis der er tvivl, så kan der være inspektion for at verificere det organiseres.«

I betragtning af eksistensen af springsteknologi, sagde han: »Det burde være ganske enkelt: tag ud til den flyvebase, som USA bombede, og fra hvilken fly med kemiske våben angiveligt skulle være fløjet af sted, og inspicér den grundigt« for at afgøre, om der er spor eller ej af sådanne våben.«

»For det første, så ramte de syriske bomber en hemmelig fabrik til fremstilling af kemiske våben. Dette er en rimelig mulighed i betragtning af, at terroristerne mange gange har anvendt kemiske våben, og det er der ingen, der bestrider. De har brugt disse våben i Irak imod den internationale koalition og den irakske hær. Disse angreb er registreret, men man har dysset det ned. Der er ikke noget oprør over det, selv om alle

er enige om, at terroristerne har brugt gift. Det betyder, at terroristerne har disse våben, så hvorfor skulle de ikke kunne have dem i Syrien? De er alle med i det. Dette er min første version.

Med hensyn til den anden version, så var det en iscenesat provokation, en overlagt handling, der havde til formål at skabe et påskud for øget pres mod de legitime, syriske myndigheder. Det er det hele. Men det må efterforskes. Vi mener, at der ikke skal træffes nogen forholdsregler, eller udføres handlinger, imod de syriske myndigheder, uden en efterforskning.«

Da Putin blev spurgt, om de russisk-amerikanske relationer er forværret til et endnu lavere punkt end før Trump kom til magten, svarede han: »Vi kan sige, at, på det praktiske plan, er graden af tillid faldet, især i det militære felt. Det er ikke forbedret, og er sandsynligvis forværret.«

USA og Rusland vil etablere en »arbejdsgruppe«; briterne er rasende; Plus, flere sandheder kommer frem,

der afslører løgne mod Syrien

Leder fra LaRouche PAC, 12. april, 2017 – I FN's Sikkerhedsråd i dag – indkaldt for at stemme om endnu en anti-Syrien resolution fra UK, Frankrig og USA – skinnede det klart igennem, at formålet med Storbritanniens udenrigspolitik er at ødelægge enhver chance for, at USA og Rusland skulle samarbejde. Dette blev eftertrykkeligt sagt af den russiske viceudsending til Sikkerhedsrådet, Vladimir Safronkov, direkte til den britiske ambassadør Matthew Rycroft, der netop havde fordømt Rusland for at støtte Bashar al-Assad i Syrien. Safronkov sagde til Rycroft, at sidstnævnte handlede for at forpurre FN's særlige udsending for Syrien, Staffan De Misturas fredsindsats, og for at så konfrontation i Sikkerhedsrådet, for »I er bange for, at vi måske samarbejder med USA. Det er, hvad I ligger søvnløse over om natten«.

I realiteten slog den russiske diplomat hovedet på sømmet med hensyn til det døende Britiske Imperiums onde natur, der intervenserer for at udspille 'Øst vs. Vest, og alle mod alle', i et forsøg på at forblive kongen på bjerget, og at gå helt til grænsen, hvor de risikerer at fremprovokere en atomkrig.

I Moskva skete præcis dét, Storbritannien er så rædde for, om end i behersket skala. USA's udenrigsminister Rex Tillerson mødtes med den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov, og dernæst med præsident Vladimir Putin. Under den fælles pressekonference bagefter, mellem Tillerson og Lavrov, meddeltes det, at en »arbejdsgruppe« ville blive etableret mellem de to nationer, der ville blive sammensat af udsendinge, som Rusland og USA vil udpege. Arbejdsgruppens mandat bliver at beskæftige sig med mindre spørgsmål, i betragtning af, at der fortsat er så mange uoverensstemmelser; men den gensidigt konsulterende udvikling vil komme i gang.

Lavrov sagde, at de to nationer er fælles om et »særligt ansvar« for det »strategiske ansvar« for verden. Tillerson

talte om, hvordan dagens møder »repræsenterer en fortsættelse af vore kommunikationer og drøftelser og dialogen, der begyndte i Bonn« [under G20-topmødet i februar].

Det blev eksplicit udtalt af begge regeringspersoner, at der fortsat hersker dybe uoverensstemmelser om Syrien. Men hr. Lavrov rapporterede, at potentialet for at genoprette memorandaet om dekonflikation, under de givne omstændigheder, blev diskuteret med præsident Putin.

Samtidig kommer eksperter internationalt frem for at afsløre de britiskorkestrerede løgne om den syriske regering, der angiveligt gasser sit folk. Dette støtter det voksende krav om en reel undersøgelse af anklagerne mod Syrien, på hvilket påskud USA's bombning af Shayrat-flyvebasen i Syrien den 4. april blev gennemført. Rusland er i færd med at indgive anmodning om en sådan undersøgelse til Haag. Dette har briterne allerede responderet på, med Rycroft, der i dag meddelte, at de vil »vil være i Haag« i morgen, hvor de vil modsætte sig en undersøgelse.

I dag blev en stærk undersøgelse udgivet, der tilbageviste det fire sider lange dokument, udgivet af Det Hvide Hus i går, og som fejlagtigt hævdede, at Syrien er afgørende skyldig i at bruge kemiske våben mod sit folk. Theodore Postol, en teknologiekspert, professor emeritus ved M.I.T., skrev en 14 sider lang, »A Quick Turnaround Assessment« (En hurtig vurdering, der ændrer tingene), af det fire sider lange dokument fra Det Hvide Hus, af 11. april; Postol inkluderede satellitfotos og detaljerede analyser. Han udtaler, at »jeg mener, det kan dokumenteres, uden for enhver tvivl, at [det Hvide Hus'] dokumentet ikke fremviser noget som helst bevis for, at USA's regering skulle være i besiddelse af konkret viden om, at Syriens regering var kilden til det kemiske angreb i Khan Shaykun, Syrien ... den 4. april, 2017«. Postols tilbagevisning får nu international opmærksomhed.

Og endelig, så er der ikke alene skabt en afgørende, ny

forbindelse mellem Rusland og USA – på trods af alle Det britiske Imperiums beskidte tricks; men der er ligeledes en forbindelse mellem Kina og USA. Det er vigtigt, at præsident Xi Jinping og præsident Donald Trump i dag talte i telefon om den meget farlige situation mht. Nordkorea, og ligeledes diskuterede Syrien.

Dette er hovedbegivenhederne aftenen før Schiller Institutets historiske, internationale konference i Manhattan – »Ét Bælt, én Vej: Løftet om en ny, økonomisk platform for verden«.

Foto: Den russiske vicerepræsentant til FN's Sikkerhedsråd, Vladimir Safronkov, vetoede igen en resolution, fremsat af UK, Frankrig og USA den 12. april, imod Syrien.

Briterne tager æren for Trumps katastrofale fejl – Imperiet må ødelægges nu, for at forhindre global krig

Leder fra LaRouche PAC, 11. april, 2017 – Briterne tager den fulde ære for USA's kriminelle angreb mod Syrien i sidste uge; for at »overtale« præsident Trump til at vende sig mod Assad og russerne; og for, på vegne af Det britiske Imperium, at udsende den amerikanske udenrigsminister Rex Tillerson til Moskva for at fortælle Putin-regeringen, at den må forlade Syrien, eller også stå over for krig. Sidstnævnte hævdeelse – at Tillerson er Londons marionet med sit besøg til Rusland tirsdag og onsdag – er slet ikke sikker, og kan være en total

løgn, men der er ingen ende på britiske regeringsfolk og britiske pressehorer (inklusive dem i USA), der forsøger at diktere Tillerson, at han må udfylde denne rolle.

G7-udenrigsministermødet i Italien, der sluttede i dag, leverede et tilbageslag for den britiske plan. Den britiske udenrigsminister Boris Johnson krævede nye sanktioner mod Rusland og hævdede, at regeringen var medskyldig i det angivelige syriske angreb med kemiske våben. Men både de europæiske og japanske repræsentanter afviste dette blankt og krævede i stedet, at en FN-undersøgelse først må afgøre kendsgerningerne omkring hændelsen med kemiske våben. Briternes nødløsning er, at de vil fremprovokere endnu en hændelse i Syrien og atter narre Trump til at begå endnu en militær brøler.

I mellemtiden rapporterede både præsident Putin og det Russiske Forsvarsministerium i dag, at terroristerne i Syrien nu flytter kemiske våben ind i fire, afgørende områder, for at »skabe endnu et påskud til at anklage den syriske regering for at bruge kemiske våben og således udløse endnu et amerikansk luftangreb«. Putin sagde, at dette er en gentagelse af 2003, da Bush-administrationen hævdede, at den irakiske regering havde kemiske våben og atomvåben, med det formål at retfærdiggøre et angreb, »der endte med landets ødelæggelse, en øget terroristtrussel og fremkomsten af ISIS på den internationale scene – hverken mere eller mindre«.

»Det britiske Imperium har været menneskehedens fjende i lang tid«, sagde Lyndon LaRouche i dag som respons på den britiske kampagne. »Luk det Britiske System! USA er en NATION – har altid været en nation, på trods af visse problemer, og vi må ikke bøje os. Vi kan gøre det – mobilisere med VORE instrumenter for at lukke dette her. Vi er amerikanere! Giv ikke efter. Nationer i Asien er involveret; visse folk i Europa. De har RETTIGHEDER – disse skiderikker har ingen rettigheder.«

Han tilføjede: »Vi repræsenterer verdens folkeslag. Det er ikke alle enige i, men vi har autoriteten til at afgøre, hvad relationer mellem folkeslag skal være. Sådanne politikker, som vi nu ser, må fjernes, og folk, der udfører dem, må straffes. Gør det, og vi vinder. Alt andet, og vi taber. Luk dem ned, i særdeleshed briterne.«

Flere amerikanske patrioter advarer nu om, at det vanvid, der kom fra Trump-administrationen i sidste uge, totalt modsiger alt, hvad Trump har forpligtet sig til i løbet af sin kampagne, lige fra »ikke mere verdens politibetjent« til at være venner med Rusland, og til at være præsident for USA, og ikke for verden. Det, de overser, i næsten alle tilfælde, er den åbenlyse, offentlige rolle, som briterne og deres aktiver i USA spiller.

Et åbenlyst tilfælde: Londonavisen *The Guardian* truede åbenlyst Syrien med den »Libyske behandling« og hævdede, at Tillerson ville »tilbyde Putin-regimet et ligefremt valg mellem at afskrive Bashar al-Assad ... eller fortsætte med at støtte ham og risikere et resultat som i Libyen«. De tilføjer: »Den libyske leder, Muammar Gaddafi, blev afsat med vold og dræbt i 2011 af oprørere, der fik luftstøtte fra NATO-magter, inkl. UK.« Denne britiske kloak (avisen) gjorde sig ikke den ulejlighed at nævne, at Libyen, en fremgangsrig og relativ fredelig nation, indtil briterne og deres saudiske kohorter bevæbnede Wahabbi-terrorister for at fremprovokere en borgerkrig, med Obamas velsignelse, nu er blevet til et terrorist-helvede, der er centrum for de millioner af mennesker, der er drevet ud af deres hjem som flygtninge i hele området.

Det bør imidlertid bemærkes, at Tillerson søndag påpegede denne libyske katastrofe som årsagen til, at USA (hvis Tillerson rent faktisk taler for regeringen) ikke vil påtvinge Syrien et såkaldt regimeskifte. Hans møder i Moskva onsdag vil være afgørende for den retning, som denne farlige udvikling vil tage.

Veteran Intelligence Professionals for Sanity (VIPS), (Veteran-Efterretningsprofessionelle for Fornuft) udsendte et memorandum til præsident Trump i dag, der indledes med følgende: »Vi skriver for at give Dem en utvetydig advarsel om truslen om væbnede fjendtligheder med Rusland – der risikerer at optrappes til atomkrig«, underskrevet af 24 tidligere ledende efterretningsofficerer fra amerikanske efterretningsinstitutioner inden for regering og militær. VIPS, der blev etableret i januar 2003 af efterretningsofficerer, der så, at man løj over for daværende præsident Bush mht. Iraks ikkeeksisterende masseødelæggelsesvåben, skriver: »Vore kontakter i den amerikanske hær i området har fortalt os ... at der ikke var noget syrisk 'angreb med kemiske våben'«, men at russerne og syrerne siger sandheden; at en fabrik til fremstilling af kemiske våben, tilhørende terroristerne, og som man troede var et depot for traditionelle våben, blev bombet og forårsagede katastrofen. De opfordrer Trump til at kræve, at Tillerson omgående fastsætter et topmøde med Putin, for at »forhindre, at relationerne med Rusland skal gå fuldstændigt i forfald«.

LaRouche konkluderede, at vi er vidne til »forræderi mod USA indefra, som bruger kræfter internt i regeringen til at ødelægge samme regering. Ingen britisk institution har ret til at blande sig i amerikanske anliggender. Obama er et eksempel på dette onde. Menneskeheden må lære at kæmpe for at lukke ting ned, som er forkerte. Det britiske Imperium er forkert – med et par gode mennesker, der gemmer sig under dets skørter. Folk må have modet til at gøre det, der må gøres. Tiden er inde til at knuse denne ting. Få denne nation, og andre nationer, til at blive enige om det«.

Foto: Den britiske udenrigsminister Boris Johnson. (Photo: BackBoris2012 Campaign Team CC-SA)

Putin advarer om nye provokationer i Syrien, lægger skylden på Obama

11. april, 2017 – Den russiske præsident Vladimir Putin advarede om, at nye provokationer fra terrorister, der bruger kemiske våben, er under planlægning for at lægge skylden på Syrien. Han leverede også et interessant udfald mod tidligere præsident Barack Obama som værende ansvarlig for den internationale støtte til USA's angreb mod Syrien.

Under en fælles pressekonference med den besøgende, italienske præsident, Sergio Mattarella, advarede Putin: »Vi har information fra forskellige kilder om, at disse provokationer – jeg kan ikke kalde dem noget andet – er i færd med at blive planlagt i andre regioner i Syrien, inklusive i de sydlige forstæder til Damaskus, hvor der er planer om at kaste en kemisk substans og så anklage de officielle, syriske myndigheder«, sagde Putin.

Putin sagde, at USA's angreb mod Syrien mindede ham om USA's angreb mod Irak i 2003, hvor USA lancerede en militærkampagne under det ikke-beviste påskud, at Bagdad angiveligt skulle være i besiddelse af kemiske våben, sagde Putin.

»Dette [USA's angreb mod Syrien] minder stærkt om begivenhederne i 2003, hvor USA's repræsentanter i FN's Sikkerhedsråd fremviste angiveligt kemiske våben, fundet i Irak«, sagde den russiske præsident. »Derefter begyndte en militærkampagne i Irak, og det endte med landets ødelæggelse, en voksende terroristtrussel og fremkomsten af ISIL [det tidligere navn for terrororganisationen Islamisk Stat, der er

forbudt i Rusland] på den internationale scene, hverken mere eller mindre. Det samme sker nu«, sagde den russiske præsident.

Den russiske præsident advarede også præsident Trump om, at hans beslutning om at lancere missilangreb mod Syrien kunne blive brugt af hans politiske modstandere. »Hvis der sker noget, vil de give ham hele skylden«, sagde Putin. »Det er jeg ikke i tvivl om.«

Sats på Rex Tillersons 3-punktsplan for amerikansk-russisk aftale om Syrien, siger Tysklands general Kujat

10. april, 2017 – Den tidligere formand for NATO's militærkomite, general Harald Kujat (pensioneret fra Bundeswehr), en udtalt kritiker af krige for »regimeskifte«, sagde, at historien om kemiske våben som en retfærdiggørelse af USA's angreb mod Syrien er ildevarslende, for hvis den ikke bevises, som den nu står, må historien ikke bruges som påskud for en overtrædelse af folkeretten; dette er ikke inden for rammerne af FN. Luftangrebet blev styret af følelser, men de bør ikke udgøre grundlaget for sådanne interventioner. En uafhængig ekspertkommission må først undersøge kendsgerningerne og afgøre, hvem, der bærer skylden for det, der skete i Idlib, hævdede Kujat.

Den vrede, russiske respons på den amerikanske bombing af

Syriens flybase, hvor de annullerer aftalen om dekonflikktion med USA i Syrien, øger faren for sammenstød i luften mellem amerikanere og russere i det syriske luftrum og øger herved faren for en direkte krig mellem de to supermagter.

Kujat, der var chef for den tyske generalstab (2000-2002) før sin stilling i NATO (2002-2005), har stadig et vist håb om, at dette kan undgås: Han referer til en »konstruktiv 3-punktsplan«, som han siger, den amerikanske udenrigsminister Tillerson stadig har i sin lomme til forhandlingerne med den russiske udenrigsminister Lavrov i Moskva, den 12. april:

- 1) bekæmp ISIS;
- 2) stabiliser Syrien gennem forhandlinger med deltagelse af regeringen dér;
- 3) gennemfør en våbenstilstand og fredskonsolidering.

At satse på en plan uden en aftale mellem Rusland og USA, er en illusion, advarede Kujat.

Trump er faldet for et britisk krigskup; Amerikanere må omstøde det

Leder fra LaRouche PAC, 10. april, 2017 – Kinas præsident stod bogstavelig talt ved præsident Donald Trumps side i et nyt paradigme, der hastigt udvikler sig, med produktiv, økonomisk vækst, videnskabeligt fremskridt og optimisme for fremtiden, som den deprimerede amerikanske befolkning har desperat brug for. I stedet lod præsident Donald Trump sig narre af den britiske imperieillusion om en »unipolær verden« og med

briterne, der er besat af ideen om at få Amerika til at gå i krig.

Præsident Trumps chokerende, totale kovending, inden for en enkelt uge, i forhold til sin årelange, stærke opposition mod de katastrofale Bush-Obama-krige for regimeskifte, blev frembragt af britiske svindelnumre. De falske påstande om russisk kontrol over Trump kommer alle sammen fra britisk efterretnings-»rapporter« og »-dossierer« og har bevirket, at han har mistet kontrollen over sit eget Nationale Sikkerhedsråd og fået hans få allierede i Kongressen til at kapitulere. Under hele Trumps kortvarige præsidentskab har britiske regeringsfolk uophørligt krævet »alliancens« militærangreb mod Syrien og nye sanktioner mod Rusland. Med præsidentens meddelelser af 30. marts om, at hans politik ikke gik ud på at »regime-udskifte« Assad i Syrien, gik de britiske og amerikanske allierede, såsom senatorerne McCain og Rubio, amok og kastede sig over »bombningen i Idlib med kemiske våben« i Syrien. Denne kunne i sig selv meget vel have været et svindelnummer, hvis ENESTE kilde til bevis er de af britiske intelligens skabte og finansierede »Hvide Hjelme«, der opererer i syriske territorier, som kontrolleres af jihadistiske ekstremister.

EIR's stiftende redaktør, Lyndon LaRouche, har, lige siden den dag, da den libyske præsident Gaddafi blev væltet og myrdet af et britisk/fransk/Obama-kup i 2011, advaret om, at disse krige for regimeskifte var en march hen imod et mål, der hedder global krigskonfrontation med Rusland i særdeleshed, og også med Kina. Trump var fast besluttet på at standse denne trussel; nu er den, med denne britiske manipulation, vendt hævnende tilbage.

Som LaRouche bemærkede, så må præsident Trump nu afholde et topmøde med den russiske præsident Putin for at omstøde denne britiske march mod verdenskrig. Kreml har sagt, at Putin ikke vil mødes med den amerikanske udenrigsminister Tillerson i Moskva på onsdag, til trods for, at Tillerson har holdt stand

mod den katastrofale politik for regimeskifte. Der må komme et Trump-Putin topmøde.

Det, vi ser her, er, at USA's præsident lod sig narre af britisk imperialisme, den imperialisme, mod hvilken vi amerikanere udkæmpede vores Revolution, og det angloamerikanske dogme »verdens politibetjent«, som præsident Franklin Roosevelt forkastede.

Det amerikanske folk må nu komme sammen imod krige for regimeskifte – som de gjorde i 2013, da de forhindrede Obama i at bombe Syrien. Men mere endnu: de må komme sammen *for* den idé, som præsident Trump er begyndt at forsvare: det »Amerikanske Økonomiske System«, der går tilbage til Alexander Hamilton; til Clay og Lincoln; og som i dag betyder et partnerskab med Kinas Nye Silkevej og en gennemførelse af LaRouches »**Fire Love til nationens redning**«.

Det er formålet med Schiller Instituttets todages konference i New York City kommende torsdag og fredag; og formålet med vore aktivisters landsdækkende mobilisering for at lægge pres på Det Hvide Hus. Trump må rydde ud i sit hus for fortalere, der er agenter for briternes krigskonfrontation med Rusland; og vende tilbage til kampagnen for det Amerikanske System.

Topmøde mellem Xi og Trump slutter i skyggen af USA's missilangreb

10. april, 2017 – Topmødet mellem USA's præsident Donald Trump og Kinas præsident Xi Jinping havde til hensigt at skabe grundlaget for en tæt relation mellem disse to, store lande,

for at løse deres uoverensstemmelser og samarbejde om menneskehedens fremskridt. Den amerikanske præsidents pludselige beslutning om at bombe Syrien på fuppåskuddet om, at Syrien anvendte kemiske våben, forstyrrede imidlertid ikke forhandlingerne. Alt imens den kinesiske delegation må være blevet totalt overrasket af denne betydningsfulde militæroperation midt i dette vigtige møde, besluttede de ikke at slække på deres fokus, efter at præsident Trump informerede præsident Xi om bombningen efter statsbanketten om aftenen, den 6. april. Møderne fortsatte med den kinesiske delegation den følgende morgen som planlagt og sluttede tidligt på eftermiddagen.

Kemien mellem de to ledere var god. De havde allerede tidligere etableret et godt forhold gennem deres gensidige korrespondance og telefonsamtaler. Der var mange smilende ansigter under pauserne med pressen, under afbrydelserne i de mere seriøse diskussioner. Præsident Trump sagde, at de to ledere havde udviklet et »fremragende« forhold, og at »mange potentielt meget vanskelige problemer vil forsvinde«. Præsident Xi var også meget tilfreds med den modtagelse, som hans delegation, der omfattede fire medlemmer af Politbureauet, havde fået af præsidenten. Topmødet, sagde han, »var af enestående vigtig betydning for de kinesisk-amerikanske relationer«.

»Præsident Trump har gjort fremragende forberedelser til vort lands repræsentanter og gav os en varm modtagelse«, sagde Xi.

»Vi har for nylig haft dybtgående og udstrakte kommunikationer til dette formål og kom til mange fælles punkter for forståelse, af hvilke den vigtigste var at intensivere vort venskab og bygge en form for tillid, der svarer til den kinesisk-amerikanske, praktiske relation og det kinesisk-amerikanske venskab.«

Præsident Trump havde også det meste af sin regering med sig på topmødet, inklusive udenrigsminister Rex Tillerson,

forsvarsminister James Mattis, finansminister Stephen Mnuchin og handelsminister Wilbur Ross. Præsident Xi overrakte også en invitation til præsident Trump til at besøge Kina i år, som præsident Trump omgående accepterede. Præsident Xi inviterede ligeledes den amerikanske præsident til at tilslutte sig Bælt & Vej-initiativet.

De to præsidenter etablerede ligeledes en ny ramme på regeringsniveau for forhandlinger, den Omfattende Dialog mellem USA og Kina, som de selv vil styre. Denne funktion vil erstatte den foregående Strategiske Dialog mellem USA og Kina, som Trumps folk kritiserede som værende en »sludrekomsammen« uden praktiske resultater. Med dette nye format håber de at virkeliggøre konkrete resultater inden for kort tid. Dialogen vil have fire grundpiller: Dialogen om Diplomati og Sikkerhed; den Omfattende Økonomiske Dialog; Dialogen om Retshåndhævelse og Cyber-sikkerhed; og Dialogen om Sociale og Kulturelle Spørgsmål.

De to præsidenter havde diskuteret de vigtige spørgsmål inden for handel og har besluttet at udvikle en 100-dages handleplan for handel med Kina, som ville have »vej-stationer for præstationer langs vejen«, iflg. finansminister Stephen Mnuchin. Der var også en diskussion om investering og fjernelse af de forhindringer, der stadig er for opnåelse af en regulær, bilateral investeringstraktat mellem de to lande. Udenrigsminister Tillerson har ligeledes indikeret, at en længere diskussion havde fundet sted om det nordkoreanske atomprogram, med en fornyet forpligtelse fra begge sider til en atomvåbenfri Koreansk Halvø og øget samarbejde omkring at overbevise nordkoreanerne om at opgive deres program, selv om der ikke var nogen »pakkeaftale« om spørgsmålet, sagde han. Tillerson sagde, at præsident Xi var enig i det amerikanske synspunkt om, at denne situation har nået et meget alvorligt stadie.

Alt imens topmødet syntes at have opnået de afgrænsede mål, det var opstillet, med at etablere en god arbejdsrelation

gennem en grundig diskussion af de spørgsmål, der deler de to lande, så er der stadig en skygge fra angrebet mod Syrien. Visse kinesiske analytikere har allerede givet udtryk for en mistanke om, at operationen blev timet til at understrege, at USA er fast besluttet på, om nødvendigt at anvende militær aktion imod den Demokratiske Folkerepublik Korea (Nordkorea), hvis denne trussel består, og således lægge pres på Kina for at indtage en hårdere linje mod dets nordkoreanske nabo. Selv om ingen bør være tåbelig nok til at tro, at et militærangreb mod Nordkorea, i modsætning til Syrien, kunne gennemføres uden en omgående gengældelse fra Nordkorea. Den ensidige udøvelse af amerikansk magt i Mellemøsten sendte også et subtilt budskab om, at »en ny relation mellem stormagter«, som Kina har ønsket, en relation, der bygger på ligeværdighed, stadig er et fjernt mål.

Det Kinesiske Udenrigsministeriums respons på angrebet var usædvanlig tavs. Talskvinde for det Kinesiske Udenrigsministerium, Hua Chunying, gentog 8. april, at Kina er modstander af anvendelsen af kemiske våben »af noget land, nogen organisation eller person, til noget som helst formål og under nogen som helst omstændigheder«. Samtidig sagde hun, at spørgsmålet fortjente en grundig FN-undersøgelse for virkelig at afgøre, hvem, der havde ansvaret, »og som på basis af solide beviser kan nå frem til en konklusion, der kan bestå historiens og kendsgerningernes prøve«.

I øjeblikket synes både »historien og kendsgerningerne« at være beroende på påskuddet for det militære angreb. Præsident Trump bør agte på den amerikanske filosof, George Santayanas ord, »De, der ikke lærer af historien, er dømt til at gentage den«. Og det ser ud, som om dette meget vel kunne blive en gentagelse af George W. Bush' hasten mod krig, igen baseret på fuphistorien med »masseødelæggelsesvåben«, med mindre den kurs, man er slået ind på, hurtigt lægges om. Og der er ingen tvivl om, at kinesiske militærstrateger nøje vil følge udviklingen i den amerikanske præsidents pludselige skift, for

at få frem, hvilken betydning, det har for dem – og hvad konsekvenserne af denne meget uberegnelige og farlige, militære eskalering, er.

(Ovenstående artikel af William Jones vil forekomme i det kommende nummer af Executive Intelligence Review, EIR.)

Syrien: De 'Hvide Hjelme' er en britisk skabelse

10. april, 2017 – Da der den 3. april udbrød rapporter i hele verden om det syriske luftvåbens »bombning med kemiske våben« af civile i Idlib-provinsen (Khan Sheikun), var ALLE vidneberetninger og beviser, inklusive dem i briefing til præsident Trump dagen efter, leveret af gruppen »Syrisk Civilt Forsvar«, kendt som de »Hvide Hatte«. Der var ingen vestlige journalister i Idlib. De tidlige kilder rapporter om hændelsen var indsamlet pr. telefon af journalister fra telegrambureauer på steder som Beirut, og inkluderede nogle, der talte om »tre eller fire raketter affyret« (som hos Associated Press). Men de blev omgående erstattet af »øjenvidneberetninger« fra al-Qaeda-centret i Idlib, hvor de kemiske forbrændinger og dødsfald fandt sted, og de berettede alle om »fly, der kastede gasbomber fra himlen«. Disse rapporter kom alle fra, eller via, de Hvide Hjelme.

Eksperter med lang erfaring, såsom Scott Ritter, har skabt en profil af Hvide Hjelme. Ritter skrev, »Det organisatoriske fundament for Hvide Hjelme kan spores tilbage til et møde i marts 2013 i Istanbul mellem en pensioneret britisk militærofficer, James Le Mesurier – der havde erfaringer fra

den skumle verden med private sikkerhedsfirmaer og gråzonen med sammenløb mellem nationale sikkerheds- og efterretningsoperationer og internationale organisationer – og repræsentanter for det Syriske Nationale Råd (SNR) og Qatars Røde Halvmåne. Tidligere samme måned fik SNR Syriens plads i den Arabiske Liga under et møde i ligaen i Qatar.

»Ved dette møde fik SNR Syriens plads, og den Arabiske Liga bemyndigede medlemsstater til aktivt at give støtte, inklusive våben og ammunition, til de syriske oprørere. Qatarerne, der arbejdede gennem SNR, var med til for Le Mesurier at indsamle \$300.000 i startkapital fra Japan, USA og UK, til et syv-dages kursus, der skulle uddanne og udstyre et 25 mand stort redningsteam, rekrutteret af SNR, til at gøre tjeneste i de såkaldte befriede områder i Syrien.«

De Hvide Hjelme har udelukkende arbejdet i sådanne »befriede områder«, hvilket vil sige de områder, der kontrolleres af anti-Assad, jihadistiske grupper. Og de har årligt modtaget \$30 million fra det Britiske Forsvarsministerium, U.S. AID og de hollandske, danske og japanske regeringer, omkring \$100 millioner i alt. En profil, lavet af Max Blumenthal i oktober 2016, følger det Britiske Udenrigs- og Commonwealth Kontor til de Hvide Hjelmes finansierer. De støttes gennem en NGO ved navn Den Syriske Kampagne, samt et PR-firma ved navn Chemonics, der har kontrakt med Udenrigsministeriet i Washington, D.C.; de er blevet feteret af en Netflix-film – »De Hvide Hjelme – som fik en Academy Award af det forgudende Hollywood.

Det dokumenteres i Blumenthals profil, at de angiveligt »strengt neutrale« Hvide Hjelme, gennem den Syriske Kampagne og Chemonics, udfører aggressiv lobbyvirksomhed for »sikre zoner« i Syrien, der skulle skabes af den amerikanske »koalition«, hvilket kun kan gennemføres ved at føre krig mod Syriens luftforsvar og militære styrker. Og, at de Hvide Hjelme ofte er blevet vist i videoer, hvor de assisterer ved henrettelser, især af syriske soldater, udført af al-Qaeda-

kæmpere. Nogle videoer viser også Hvide Hjelme, der danser med al-Qaeda-flag og bærer våben.

Foto: Det syriske luftvåbens angreb på Khan Sheikhun, der udløste giftige, dødbringende substanser.

POLITISK ORIENTERING den 10. april 2017: Briterne stod bag løggen om giftgas- angrebet i Syrien for at få Trump i krig med Rusland

Med formand Tom Gillesberg

»Det er den 10. april, og vi befinder os i en meget dramatisk, meget uhyggelig, eskalerende situation internationalt: På baggrund af denne dybt uansvarlige og britisk fremprovokerede Trump-aktion, hvor Donald Trump torsdag aften amerikansk tid, fredag morgen europæisk tid, giver besked om, at amerikanske missiler skulle ramme mål, denne flybase i Syrien. Det skete på baggrund af, hvad der helt klart er 'fake news': beskeden om, at syriske fly skulle have brugt kemiske våben, sarin, i et angreb i Syrien; og der er ikke nogen tvivl om – og det er der i efterretningsverden meget stor diskussion om – at det syriske luftvåben ikke brugte kemiske våben til dette angreb. Ikke desto mindre, så, i vanlig stil, som vi har set det, hver gang, man ønsker at skabe krig, så har man ellers lanceret historien med fuld musik i medierne; der er ingen snak om

sagen, det her er Assad, Assad har gjort det her; hvad er russernes ansvar; vi må gøre noget; Trump som repræsentant for den frie verden har gjort det rigtige, han går ind og trækker en streg i sandet, gør det, Obama aldrig turde gøre, nemlig ... og så stilles Assad til ansvar ... og de går ind og bomber. Og det her er jo totalt i modstrid med alt det, Donald Trump blev valgt på; hvorfor valgte den amerikanske befolkning Donald Trump ...?«

Lyndon LaRouche kræver omgående topmøde mellem Trump og Putin for at standse briternes fremstød for Tredje Verdenskrig

Leder fra LaRouche PAC, 9. april, 2017 – Lyndon LaRouche advarede i dag om, at der i USA i øjeblikket er en proces i gang, der køres af briterne, for et statskup imod Trump-administrationen, et statskup, der truer med at forvandle det dumme og farlige luftangreb mod Syrien den 6. april til en fuldt optrappet, termonuklear konfrontation med Rusland og Kina.

Det er de britiske skiderikker, der, med deres løgne og falske efterretninger, fik præsident Trump til at angribe Syrien, hævdede LaRouche. Vi må ødelægge det britiske system og alle deres interesser i USA, udtalte han. Vi må nu samle USA om at komme tilbage til den kurs, som Trump var begyndt at udstikke

for landet, med samarbejde med Rusland og Kina omkring det Amerikanske Systems økonomiske politik, inklusive en tilbagevenden til FDR's Glass/Steagall-princip fra 1933.

Trump og Putin bør omgående afholde et topmøde for at adressere krisen, sagde LaRouche, og dermed kortslutte hele den britiske operation. LaRouche støttede stærkt kommentarerne i denne weekend fra den tyske veteranstatsmand, Willy Wimmer, tidligere statssekretær for det Tyske Forsvarsministerium, som advarede om, at »folk er bange for en global krig, en Tredje Verdenskrig« og fremførte, at »den aktuelle dramatiske situation er en mulighed for, at de russiske og amerikanske statsoverhoveder mødes så snart som muligt«.

Der kan ikke herske tvivl om, at briterne står bag sidste uges chokerende kovending i Trumps politik. Britiske topregeringsfolk kroer sig åbenlyst over deres præstation til dato. For eksempel udgav den britiske forsvarsminister Michael Fallon en kronik i Londonavisen *Sunday Times* den 9. april, hvor han storpralede med, at »den britiske og amerikanske regering har været i tæt kontakt på alle niveauer før og efter angrebene ... USA's forsvarsminister Jim Mattis ringede til mig for at delagtiggøre mig i deres vurdering af regimets skyld. Sammen gennemgik vi de muligheder, som de overvejede.«

Den 8. april hævdede den britiske udenrigsminister Boris Johnson ligeledes, at han koordinerede alt med sin amerikanske modpart, udenrigsminister Rex Tillerson, inklusive Johnsons teatraliske aflysning af sit planlagte besøg i Moskva. »Jeg har detaljeret diskuteret disse planer med udenrigsminister Tillerson«, pralede Johnson. »Han vil besøge Moskva som planlagt og, efter G7-mødet [i Lucca, Italien, den 10.-11. april], vil være i stand til at levere dette klare og koordinerede budskab til russerne.«

En artikel i dag i *Sunday Times*, der ledsager Fallons kronik, forklarer, hvad dette budskab vil blive: »Storbritannien og Amerika vil i denne uge direkte anklage Rusland for

medskyldighed i krigsforbrydelser i Syrien og kræve, at Vladimir Putin trækker tæppet væk under Bashar al-Assads blodgennemvædede regime.« Fallon skrev desuden: »Rusland har et stedfortræder-ansvar for hvert eneste, civile dødsfald i sidste uge« og tilføjede, at Putin nu må overholde programmet ved at indvilge i at vælte Assad-regeringen.

Chancerne for, at Putin går med til dette britiske krav, er lig nul. Chancerne for, at situationen nu vil gå ind i en opadgående spiral, mod en termonuklear konfrontation – enten i Mellemøsten eller omkring den Koreanske Halvø – er betydeligt større end nul, så længe briterne står ved roret.

Efter at have fået Trump til at angribe Syrien, baseret på deres løgne, er briterne nu også i færd med at orkestrere en oppositionsstorm mod præsident Trump i det Demokratiske Partis Obama-fløj, som kræver, at Trump stilles for en rigsret pga. sin fremfærd i Syrien. Trumps handlinger i denne uge har også svækket ham politisk blandt sit eget, politiske støttegrundlag, både i USA og internationalt, som er chokerede og bestyrkede over, hvad han gjorde – hvilket er vand på briternes mølle.

Den aktuelle situation er ekstremt farlig, understregede LaRouche, og kan føre til krig på kort sigt. Og det skabes udelukkende af briterne, og intet andet. Vi må ødelægge det britiske imperiesystem. USA's borgere må komme sammen imod dette britiske kup. Intet intelligent menneske vil acceptere det, briterne er ude på; de eneste mennesker i USA, der vil støtte briterne, sagde LaRouche, er hjernedøde mennesker, der er forrædere over for USA.

Vi må slå meget hårdt ned på dette for at standse det britiske kup, der vil overtage Trump-administrationen, og det hermed forbundne fremstød for krig. Schiller Instituttets forestående todages konference [i USA] den 13.-14. april, »Amerikansk-kinesisk samarbejde om Bælt & Vej-initiativet og overensstemmelse mellem kinesisk og vestlig filosofi«, vil

fremlægge det politiske alternativ, der kan ødelægge Det britiske Imperium, permanent.

Russisk Forsvarsministerium: USA har ikke leveret bevis for kemiske våben på den syriske flyvebase, som det bombede

8. april, 2017 – Der er ingen beviser for, at det syriske militær har oplagret kemiske våben på Shairat-flyvebasen, som USA ramte med et missilangreb den 6. april, og USA's Udenrigs- og Forsvarsministerium er heller ikke fremkommet med nogen beviser, sagde talsmand for det Russiske Forsvarsministerium, generalmajor Igor Konashenkov, i dag, rapporterede Sputnik. »24 timer efter de amerikanske flådekrigsskibe lancerede et massivt angreb med krydsermissiler mod Shairat [flyvebase i Syrien], har hverken Pentagon eller USA's Udenrigsministerium fremlagt beviser for tilstedeværelsen af kemiske våben dér«, sagde han.

Konashenkov påpegede, at dusinvis af medierepræsentanter, lokal administration, brandfolk og militært personel også har besøgt basen siden angrebet, og de har ikke fundet nogen beviser på kemiske våben. Desuden er der ingen, der bærer gasmasker eller andet beskyttelsesudstyr, hvilket ville have været en nødvendighed som følge af den gifttrussel, som ville være blevet skabt af missilangrebet, hvis sådanne våben havde været til stede.

»Et spørgsmål rejser sig: Hvad er igen blevet demonstreret for den amerikanske præsident som angiveligt bevis for den angivelige besiddelse af kemiske våben i en stat, Washington ikke kan lide, og hvem gjorde det [præsenterede 'beviset']?« spurgte Konashenkov. »Den eneste måde, hvorpå man kan få objektivt bevis for den angivelige besiddelse af kemiske våben på Shairat, og demonstrere det for verden, er således at sende en kommission af eksperter derhen«, sagde han. Han bemærkede, at »tegnene, der efterlades fra en kamp med giftige substanser, kan ikke skjules, selv måneder og år efter, at de var blevet oplagret [på et bestemt sted].

Foto: USA affyrer krydsermissiler mod den syriske flyvebase.